

PÍSEŇ 0625

Před tvou tváří stojím, Bože

Zdeněk Pololáník 1986

1. Před tvou tvá - ří sto - jím, Bo - že, před te - bou se ne - lze skrýt, nic před te - bou

za - ta - jit. Hří - chem ce - lý ma - lo - moc - ný spí - nám ru - ce k to - bě, Ot - ci,

vím, že mě chceš u - zdra - vit, vím, že mě chceš u - zdra - vit.

2. Tíha vin mě trápí, Kriste, klesám jako suchý list
hnaný větrem do všech míst.
Uzdrav mě svým božským tělem, buď i pro mě Spasitelem.
/: Řekni slovo, budu čist. :/
3. Obrátte se, Bůh se blíží, změňte život, teď je čas!
slyším volát Boží hlas.
Kriste, s láskou voláš hříšné, vážně varuješ však pyšné.
/: Šťasten, kdo se smíří včas. :/
4. Přijmi Otče, dary smíru. Hrubý nevděk našich vin
láskou nahradí tvůj Syn.
V darech i nás proměň, Kriste, stvoř nám srdce nové, čisté,
/: ať jsme novým stvořením. :/
5. Pojd'te jíst, tak zveš nás, Pane: Tělo mé je z nebe chléb,
nesmíte už hladovět!
Dám vám radost, sílu k boji, dám lék, který rány hojí,
/: unaveným nový vzlet. :/
6. Děkuji ti, živý Kriste, zázrak se v mé duši stal,
vracíš mi, co hřích mi vzal.
Nebe chceš mít v srdci chudém, my dva spolu jedno budem.
/: Navždy zlo ode mě vzdal. :/
7. Uzdraven jsi, nehřeš více, vlídně napomíná Pán.
Raduji se, nejsem sám.
Kriste, když zlo hlavu zvedá, láska tvá mi klesnout nedá.
/: Ty jsi se mnou. Vytrvám. :/

Jan Vícha 1986